


Моля, имайте предвид, че оригиналната езикова версия на тази страница  е била наскоро променена. Езиковата версия, която търсите, в момента се подготвя от нашите преводачи.

Моля, имайте предвид, че версиите на следните езици вече са преведени.

Swipe to change

английски

Наследяване

Естония

Този информационен документ е подготвен със съдействието на Съвета на нотариатите от ЕС (CNUE).

### 1 Как се изготвя разпореждането с имущество в случай на смърт (завещание, съвместно завещание, договор за наследство)?

Завещателят може да се разпорежда със своето имущество в случай на смърт си чрез завещание или договор за наследство. Завещанието може да бъде оформено нотариално или частно. Завещателят може във всеки един момент да отмени завещанието или част от него с последващо завещание или договор за наследство. Това не се отнася до реципрочни завещания на съпрузи, тъй като промените в такива завещания и тяхното отменяне са предмет на специални правила.

#### Нотариални завещания

Нотариалното завещание представлява нотариално заверено завещание или завещание, което е изготвено от завещателя и депозирано при нотариус в запечатан плик за съхранение.

При нотариалното завещание нотариусът заверява завещанието, което той или тя оформя според завещателното разпореждане на завещателя или завещателят сам изготвя завещанието и го предава на нотариуса за нотариална заверка. Нотариалното завещание трябва да бъде подписано от завещателя в присъствието на нотариуса.

Ненавършило пълнолетие дете на най-малко 15-годишна възраст също може да направи нотариално заверено завещание. Съответният ненавършил пълнолетие завещател няма нужда от съгласието на своя законен представител.

Що се отнася до завещание, депозирано при нотариус за съхранение, завещателят лично предава на нотариуса своето завещателно разпореждане в запечатан плик, като декларира пред нотариуса, че това е неговото или нейното завещание. В такъв случай нотариусът извършва нотариален запис на факта, че завещанието е било депозирано, а актът се подписва от завещателя и от нотариуса. Завещателят може по всяко време да оттегли завещание, което е депозирано при нотариус. В такъв случай нотариусът извършва нотариален запис на факта, че завещанието е било върнато, като актът се подписва от завещателя и от нотариуса.

Няма ограничения във времето за действителността на нотариалните завещания, т.е. те остават в сила, докато не бъдат променени или отменени.

#### Частни завещания

Частното завещание представлява завещание, което или е подписано в присъствието на свидетели или е саморъчно завещание.

Не е задължително текстът на частно завещание, което е подписано пред свидетели, да бъде изготвен от завещателя (нито пък е нужно да бъде написано на ръка), то обаче трябва да бъде подписано в присъствието на поне двама дееспособни свидетели като датата и годината на изготвяне на завещанието трябва да бъдат вписани в него. Свидетелите трябва да присъстват едновременно на подписването. Завещателят трябва да уведоми свидетелите, че са повикани като свидетели на съставянето на завещание и че завещанието представлява неговото или нейното завещателно разпореждане. Не се изисква свидетелите да бъдат запознавани със съдържанието на завещанието. Непосредствено след като завещателят подпише завещанието, свидетелите също го подписват. Със съответните си подписи свидетелите потвърждават, че завещателят саморъчно е подписал завещанието и че според тяхното разбиране, завещателят е дееспособен и е в състояние да изрази своята воля. Лице не може да бъде свидетел, ако неговите или нейните възходящи или низходящи, братя и сестри и техните низходящи, както и съпруг и неговите или нейните възходящи и низходящи са облагодетелствани от направеното завещание.

Саморъчното частно завещание трябва да бъде написано ръкописно от завещателя от началото до края (не може да бъде напечатано, отпечатано или по друг начин машинно изготвено). Датата и годината, когато е направено завещанието, трябва да бъдат вписани в него. Саморъчното завещание се подписва лично от завещателя.

Завещателят може да задържи частното завещание, или да го предаде за съхранение на друго лице.

Частното завещание става недействително шест месеца след като бъде съставено, ако завещателят все още е жив. Ако в частното завещание не е посочена дата или година, на/в която е изготвено, и по никакъв начин не е възможно да бъде определен моментът, в който е направено, завещанието е нищожно.

#### Реципрочно завещание на съпрузи

Реципрочното завещание на съпрузи е завещание, което се прави съвместно от съпрузите и в което те се определят взаимно за свой наследник или правят други разпореждания с наследственото имущество за след тяхната смърт.

В реципрочно завещание на съпрузи, в което всеки от тях е определил другия съпруг за единствен наследник, съпрузите могат да посочат на кого да бъде прехвърлен дялът от наследственото имущество на преживелия съпруг след смъртта му.

Реципрочното завещание на съпрузи трябва да бъде нотариално заверено. Нотариусът оформя този вид завещание според завещателното разпореждане на съпрузите и те трябва да го подпишат в присъствието на нотариуса.

Разпореждането в реципрочно завещание на съпрузи може да бъде отменено от всеки от съпрузите, докато и двамата съпрузи са живи.

Завещанието, чрез което се отменя въпросното разпореждане, трябва да бъде нотариално заверено. Разпореждането се счита за отменено, когато другият съпруг е получил известие, предадено по нотариална процедура за отмяна на разпореждане. След смъртта на единия от съпрузите преживелият съпруг може да отмени неговото или нейното разпореждане само ако той или тя се откаже от дела от наследственото имущество, който му/и е завещан на база на реципрочното завещание.

Реципрочното завещание на съпрузи става нищожно, ако бракът бъде разтрогнат преди смъртта на завещателя. То става нищожно също така, ако завещателят преди смъртта си е подал молба за развод в съд, представил е писмено съгласие за развод или е имал право да иска унищожаване на брака и е предявил такъв иск пред съда.

### **Договори за наследство**

Договорът за наследство представлява договор между завещателя и друго лице, в който завещателят посочва насрещната страна или друго лице за наследник, като указва завет, завещателно задължение или завещателно указание. Договор за наследство може да бъде сключен също така между завещателя и неговия или нейния наследник по закон по отношение на факта, че наследникът по закон се отказва от наследство.

Договорът за наследство може да съдържа също така едностранни разпореждания на завещателя. В такъв случай условията, които са включени в завещанието, се прилагат по отношение на разпорежданията.

Договорите за наследство трябва да бъдат изготвени и заверени от нотариус. Договорите за наследство се подписват в присъствието на нотариус.

Договорът за наследство или съдържащото се в него разпореждане може да бъде прекратено/или отменено/, докато страните са все още живи, което се извършва с нотариално заверено споразумение между тях или с нов договор за наследство.

Освен това е възможен също и отказ от договор за наследство. Завещателят може да се откаже от договора за наследство, ако правото на отказ е предвидено в самия договор за наследство. Отказ е възможен също така, ако правоимащото лице е извършило престъпление срещу завещателя, неговия или нейния съпруг или възходящ или низходящ на завещателя, или ако насрещната страна умишлено нарушава правото на завещателя за предоставяне на издръжка и подкрепа, което е предвидено по закон. Завещателят има право да се откаже също така, ако страната по договора за наследство, която е обвързана с изпълняване на повтарящи се задължения спрямо завещателя през неговия или нейния живот — като преди всичко му осигурява издръжка — умишлено и в значителна степен нарушава това задължение. Отказ от договор за наследство се извършва под формата на нотариално заверена декларация за насрещната страна. В случай на реципрочен договор за наследство, ако правото на отказ е предвидено в договора за наследство, целият договор става нищожен в случай че едната от страните се откаже, освен ако в договора за наследство е предвидено друго. Правото на отказ от реципрочен договор за наследство се погасява при смъртта на една от страните. След смъртта на страна преживялата страна по договора за наследство може да се откаже от неговото или нейното разпореждане, единствено ако той или тя се откаже от наследственото имущество, което му/й се полага според договора за наследство.

### **2 Следва ли разпореждането да бъде вписано по някакъв начин и ако да, по какъв?**

Нотариалните завещания и договорите за наследство винаги се вписват в регистъра на наследствата в работния ден, следващ нотариалната заверка на съответния нотариален акт. Освен това нотариусите са длъжни да вписват в регистъра на наследствата всички промени в договорите за наследство, споразуменията за прекратяване на договори за наследство и декларации за отказ от договори за наследство. Нарушаване на задължението за вписване не засяга действителността на завещанието.

Частно завещание може да бъде вписано в регистъра на наследствата от завещателя или от всяко лице, което разполага с информация за съответното частно завещание и е помолено от завещателя да извърши вписването. Не е задължително частните завещания да се вписват в регистъра на наследствата.

Нотариалните завещания и договорите за наследство се вписват в регистъра на наследствата от нотариуса, който е заверил съответното завещание или договор за наследство или при когото завещанието е депозирано. За тази цел нотариусът извършва вписването в регистъра на наследствата или изпраща известие за това до регистъра. Считано от 1 януари 2015 г., нотариусите не изпращат повече известия до регистъра на наследствата. Вместо това за тази цел те променят данните в регистъра на наследствата чрез съответните вписвания.

Вписване на данни за частни завещания в регистъра на наследствата е възможно да се извършва чрез държавния портал <http://www.eesti.ee/> от всяко лице, което знае за съставянето на завещанието и е помолено да направи съответното вписване.

### **3 Съществуват ли ограничения на свободата за разпореждане с имущество в случай на смърт (напр. запазена част)?**

По принцип няма ограничения за изготвянето на завещания, нито собственото право на завещателя да се разпорежда се ограничава по принцип, когато той или тя прави завещание.

Свободата на завещателна правоспособност е ограничена от института на запазената част, с който свободата на завещателя да остави своето имущество на наследници по негов или неин избор се ограничава. Ако завещателят — чрез завещание или договор за наследство — е лишил от наследство низходящ, родители или съпруг, които имат право да наследят по закон и по отношение на които към момента на смъртта на завещателя той или тя има задължение за издръжка, произтичащо от Закона за семейното право, или ако завещателят е намалил техните дялове от наследственото имущество спрямо това, което им се полага при наследство по закон, те имат право да предявят иск за запазена част от наследниците. Като следствие от това, получателят на запазената част предявява иск срещу наследниците по Закона за задълженията. Искът се базира на факта, че лицето, което има право да получи запазената част, може да поиска плащането на парична сума, равна на запазената част, изчислена въз основа на стойността на наследственото имущество. Лицето, което упражнява правото на запазена част, не е наследник. Размерът на запазената част е равен на половината от стойността на дела от наследственото имущество, което наследник би получил в случай на наследство по закон, ако всички наследници по закон са приели наследството.

### **4 В отсъствието на разпореждане с имущество в случай на смърт кой и в каква степен наследява?**

Ако наследодателят не е оставил действително завещание или действителен договор за наследство, наследството се счита за свободно да премине към наследниците по силата на закона. Ако в завещанието или в договора за наследство на завещателя не е включено цялото негово или нейно имущество, наследството от неключената част се урежда по закон. Наследници по закон са съпругът и роднините на наследодателя. Наследяването се осъществява на три нива. По закон наследява съпругът заедно с наследниците по закон.

В първия ред на наследяване са низходящите на наследодателя (деца, осиновени деца, внуци и т.н.). Заедно с наследниците от първи ред, съпругът наследява част, равна на дела на дете на наследодателя, но не по-малко от една четвърт от наследственото имущество.

Ако няма наследници от първи ред, във втория ред са родителите на наследодателя и техните низходящи (братя и сестри на наследодателя). Ако към момента на откриване на наследството и двамата родители на наследодателя са живи, те наследяват поравно цялото наследствено имущество. Ако към момента на откриване на наследството бащата или майката на починалия не е жив/а, децата, осиновените деца и внуци и т.н. на починалия родител заемат неговото или нейното място. Заедно с наследниците от втори ред, съпругът наследява половината от наследственото имущество.

Ако няма наследници от втори ред, в третия ред са бабите и дядовците на наследодателя и техните низходящи (т.е. лелите и чичовците на наследодателя). Ако към момента на откриване на наследството всички баби и дядовци на наследодателя са живи, те наследяват поравно цялото наследствено имущество. Ако към момента на откриване на наследството някой/я дядо или баба на наследодателя по бащина или майчина линия не е жив/а, тогава неговото/нейното място се заема от децата, осиновените деца и внуците и т.н. на починалия/лата дядо или баба. Ако такива низходящи няма, другият/гата дядо или баба от същата страна на семейството получава неговия или нейния дял. Ако и другият/гата дядо или баба също е починал/а, неговите или нейните деца, осиновени деца и внуци и т.н. наследяват наследственото имущество. Ако към момента на

откриване на наследството са починали и бабата, и дядото на наследодателя по бащина линия или по майчина линия и нямат низходящи, бабата и дядото от другата страна на семейството и техните деца, осиновени деца и внуци и т.н. на починалия дядо или баба заемат тяхното място. Разпоредбите за наследници от първи ред се прилагат за низходящите, които заемат мястото на техните родители като наследници. Ако наследодателят е бил женен/омъжен и няма наследници от първи и втори ред, съпругът наследява цялото наследствено имущество. Ако наследодателят няма наследници по закон или съпруг, общината по мястото на откриване на наследството става наследник по закон. Мястото на откриване на наследството е последното местожителство на наследодателя. Ако последното постоянно местожителство на наследодателя е било в държава, различна от Естония, но по отношение на наследството следва да бъде приложено естонското право, наследник по закон е Република Естония.

## **5 Какъв вид органи са компетентни:**

### **5.1 по въпросите на наследяването?**

В Естония производството по наследяване се изпълнява от естонския нотариус по мястото на образуването му. Нотариусът извършва вписване в регистъра на наследствата, че производството е образувано.

### **5.2 да получат изявление за отказ или приемане на наследство?**

Изявленията за приемане на наследство, съответно отказ от наследство, трябва да бъдат направени пред нотариуса, който урежда наследствените въпроси. Изявленията могат да бъдат също така нотариално заверени от друг нотариус, който след това ги препраща към нотариуса, който е поел производството.

Служители от консулските служби със специална квалификация, които работят в естонски представителства в чужбина, също могат да заверяват изявления за приемане или отказ от наследство. Служителите от консулските служби са задължени да препратят заверените от тях декларации към съответния нотариус, който урежда наследствените въпроси.

### **5.3 да получат изявление за отказ или приемане на завет?**

Правната система на завета дава право на заветниците да изискат от изпълнителя на завета предметът на завета да им бъде прехвърлен. За да получи завета, заветникът трябва да представи на изпълнителя на завета „искане за изпълнение на завет“. Завещателят може да възложи изпълнението на завета като задължение на наследника или на друг заветник. Ако завещателят не е определил изпълнител на завета, наследникът следва да изпълни функциите на изпълнител.

Тъй като разпоредбите относно приемането и отказа на наследство се прилагат по отношение на приемането и отказа на завет, последиците от неподдаването на декларация за отказ от завет в рамките на установения срок за отказ се счита за приемане на завета. Ако заветникът желае да се откаже от завета, декларацията за отказ трябва да бъде представена в рамките на предвидения от закона срок за отказ, който е три месеца след смъртта на завещателя и от момента на узнаване за правото на получаване на завет.

В рамките на производство по наследяване нотариусът се свързва с всички заветници, които са упоменати в завещанието, и ги уведомява за правата им на завет. Преди да подаде искане за изпълнение на завет, заветникът има право да получи информация относно завета. Подобно на приемането на наследство, изявлението за приемане или отказ от завет е неотменимо. С цел удостоверяване на своите права, заветникът може да се обърне към нотариуса, който урежда наследствените въпроси, за издаването на удостоверение (удостоверение за заветник) във връзка с иск по даден завет.

Ако предмет на завета е недвижим имот или друга вещ, сделката за чиято продажба трябва да бъде нотариално заверена, договорът за прехвърляне на завета между изпълнителя на завета и заветника също трябва да бъде нотариално заверен.

Заветник, който е наследник, има право на завета, дори ако той или тя се откаже от наследството.

### **5.4 да получат изявление за отказ или приемане на запазена част?**

Запазената част представлява паричен иск срещу наследник по Закона за задълженията и следва да бъде предявен пред наследниците. Правото на получаване на запазена част възниква при откриване на наследството. За получаването на запазена част не е необходимо да се подава изявление до нотариус.

Ако със завещанието или договора за наследство завещателят е лишил от наследство низходящ, родител или съпруг, които имат право да наследят по закон и по отношение на които към момента на смъртта си завещателят има задължение за издръжка по Закона за семейното право, или ако завещателят е намалил техните дялове от наследственото имущество спрямо това, което им се полага по закон, те имат право да предявят иск за запазена част спрямо наследниците.

Въз основа на нотариално заверено изявление от наследник, изпълнител на завещание или лице, което има право да получи запазена част, нотариусът заверява „удостоверение за запазена част“ по искането, известно също така като „удостоверение за получател на запазена част“. В удостоверението за получател на запазена част се посочва получателят и размерът на запазената част, означен като „законен дял“ от наследственото имущество.

Правото на запазена част може да бъде отказано чрез договор за наследство, сключен между завещателя и лицето, което има право да наследява. Договорът трябва да бъде нотариално заверен.

## **6 Кратко описание на процедурата за уреждане на наследството по националното право, включително на процедурата за ликвидирание на наследствената маса и делба на наследственото имущество (включително информация дали производството по наследяване се образува служебно от съда или друг компетентен орган)?**

При откриване на наследството, т.е. при смъртта на завещателя, наследственото имущество преминава към наследниците, които могат да бъдат наследници по договор за наследство, наследници по завещание или наследници по закон.

С оглед на определяне на правата на наследяване може да бъде образувано производство по уреждане на наследственото имущество от наследник, кредитор на завещателя, заветник или друго правоимащо лице. Лицето, което желае да образува производство, трябва да се обърне към нотариус. Нотариусът изготвя и заверява нотариално изявлението за тази цел. Производството може да се води само от един нотариус. По тази причина, ако вече е било образувано производство по наследяване със заявление пред даден нотариус, нотариусът, който приеме по-късно заявление, го препраща към нотариуса, който води производството по наследяване.

Наследникът може да приеме или да се откаже от завета. Срокът за отказ от право на наследство е три месеца. Този период започва да тече от момента, в който наследникът узнае или би трябвало да е узнал за смъртта на завещателя и за своето право на наследство. Ако наследникът не се откаже от наследството в рамките на този срок, се счита, че той или тя е приел/а наследството. За приемане на наследственото имущество наследникът може да се обърне също към нотариуса, който урежда наследствените въпроси, дори преди изтичането на посочения срок.

**Решението на наследник да приеме наследството или да се откаже от него е неотменимо.** След отказ от наследство, то повече не може да бъде прието, а след приемането на наследство, то повече не може да бъде отказано. Този принцип се прилага също така по отношение на приемането и отказа на завет — с изключение на правилото, че заветници, които са също така наследници, имат право на завета, дори ако са се отказали от наследство.

Декларациите за приемане на наследство и отказ от наследство трябва да бъдат нотариално заверени.

### **7 При какви условия и в кой момент дадено лице придобива качеството на наследник или завещник?**

Наследството се открива при смъртта на наследодателя. При откриване на наследството, то преминава към наследника. Основанието за наследяване е законът или последната воля на завещателя, изразена в завещание или договор за наследство. Правото на наследяване по договор за наследство има предимство пред правото на наследяване по завещание, като и двете споменати права имат предимство пред правото на наследяване по закон.

Не е необходимо да се подава отделно заявление за получаване на наследството. С приемане на наследството всички права и задължения на завещателя преминават към наследника, освен онези, които по своя характер са неразделно свързани с личността на наследодателя или които по закон са непрехвърляеми. Ако наследникът приеме наследството, собствеността върху вещите, които съставляват наследственото имущество, се счита за прехвърлена със задна дата, считано от датата на откриване на наследството. Ако наследството е прието от повече от един наследник (сънаследници), наследственото имущество им принадлежи съвместно.

Всяко дееспособно лице е достойно да наследява, като това включва физически лица, които са живи към момента на смъртта на завещателя, и юридически лица, които са съществували по това време. Дете, което е родено живо след откриване на наследството, се счита за достойно да наследява при откриване на наследството, ако е било заченато преди откриване на наследството. Фондация, основана въз основа на завещание или договор за наследство, се счита, че е съществувала към момента на откриване на наследството, ако по-късно придобие статут на юридическо лице.

Преживелият съпруг няма право на наследство или право на запазена част, ако завещателят е подал молба за развод преди смъртта си или е поискал писмено съгласие за развод, или към момента на смъртта си е имал право да поиска унищожаване на брака и е бил предявил иск за това пред съда.

Родител, който е бил напълно лишен от родителски права, не може да бъде наследник по закон на дете.

Лице, което отговаря на някое от следните условия, не може да наследява:

умишлено и неправомерно е причинило или се е опитало да причини смъртта на завещателя,

умишлено и неправомерно е поставило завещателя в ситуация, в която е бил неспособен да изрази или да отмени своето завещателно намерение,

чрез принуда или измама е попречило на завещателя да направи или промени завещателно разпореждане или по такъв начин е накарало завещателя да направи или отмени завещателно разпореждане, при положение че за завещателя вече не е било възможно да изрази своето действително завещателно намерение,

умишлено и неправомерно е отнело или унищожило завещание или договор за наследство, ако за завещателя повече не е било възможно да го поднови,

фалшифицирало е направеното от завещателя завещание, договор за наследство или част от него.

Според естонското право получателят на запазена част не се счита за наследник. Получателят на запазена част има право на иск за плащане срещу наследник по Закона за задълженията. Правото на предявяване на иск за запазена част срещу наследниците възниква, ако в завещанието или договора за наследство завещателят е лишил от наследство низходящ, родител или съпруг, които имат право да наследят по закон и по отношение на които към момента на неговата или нейната смърт завещателят е имал задължение за издръжка по Закона за семейното право, или завещателят е намалил техните дялове от наследственото имущество спрямо дяловете, които им се полагат по закон. Размерът на запазената част е равен на половината от стойността на дела от наследственото имущество, което наследникът би получил в случай на наследство по закон, ако всички наследници по закон са приели наследственото имущество.

Производство по наследяване може да бъде образувано въз основа на нотариално заверено заявление от наследник, кредитор на завещателя, завещник или друго правоимащо лице по отношение на наследственото имущество. Производството по наследяване се води от естонски нотариус, в чиято кантора е образувано и който е вписан в регистъра на наследствата като изпълнител на производството по наследяване. Производството може да се води от един нотариус. По тази причина, ако вече е било образувано производство по наследяване със заявление пред даден нотариус, нотариусът, който приеме по-късно заявление, го препраща към нотариуса, който води производството по наследяване. Нотариусът заверява удостоверение за наследство, ако бъдат представени достатъчно доказателства за правото на наследство на даден наследник. Ако има няколко наследника, нотариусът определя размера на дела от наследственото имущество за всеки наследник.

Наследникът може или да приеме, или да се откаже от наследството. Ако лице, което има право да наследява, не се откаже от наследството в срок до три месеца, считано от момента, в който той или тя е узнал/а или е трябвало да е узнал/а за своето право на наследство, се счита, че той или тя е приел/а наследството. Лице, което се отказва от наследство, избягва правните последици, свързани с него.

### **8 Наследниците носят ли отговорност за задълженията на починалия и ако да, при какви условия?**

Да, наследникът е задължен да изпълни всички задължения на завещателя. Ако наследственото имущество е недостатъчно, наследникът изпълнява задълженията от своето собствено имущество, освен ако след изготвяне на опис на имуществото наследникът е изпълнил задълженията по предвидената от закона процедура, наследственото имущество е било обявено в несъстоятелност или производството по несъстоятелност е било прекратено след споразумение без да се обявява несъстоятелност.

Ако наследник поиска съставяне на опис на наследственото имущество, кредиторите на наследника нямат право да удовлетворяват от наследственото имущество исконете за плащане към тях, които са предявили срещу наследника, докато описът не бъде съставен, но не по-късно от изтичането на срока на опис. След съставянето на опис отговорността на наследника за задълженията, свързани с наследственото имущество, е ограничена до стойността на наследственото имущество, което получава.

### **9 Какви документи и/или информация се изискват обикновено за целите на вписването на недвижимо имущество?**

Ако завещателят е притежавал недвижимо имущество, при неговата или нейната смърт записът в поземления регистър става недействителен, предвид факта, че лицето, което е вписано в поземления регистър като притежател на вещното право, не е лицето, на което вещното право (по материалното право) действително принадлежи, тъй като при откриване на наследството всички активи на завещателя преминават към друго лице — наследника.

За вписването на наследник или наследници в поземления регистър е необходимо да бъде подадено заявление за вписване от новия притежател на вещното право, към което да се приложи удостоверение за наследство — документ, удостоверяващ правото на наследяване.

Ако вещното право е било прехвърлено към група от сънаследници, декларацията на един сънаследник е достатъчна, за да бъде коригиран запис в регистъра, а за останалите наследници се счита, че нямат отношение по въпроса, т.е. тяхното съгласие не е необходимо за вписването, тъй като наследник не може да попречи на вписването на право на собственост в поземления регистър, което вече му/й е прехвърлено. Същият принцип се прилага, ако вещното право се прехвърли към част от групата сънаследници.

В законодателството са предвидени специални изисквания за случаите, когато според удостоверението за наследство режимът на имуществените отношения между съпрузите е бил законов режим на общност. В такъв случай всяка конкретна вещ може да бъде както съвместна собственост, така и индивидуална собственост и този въпрос не може да бъде решен в хода на заверяване на удостоверението за наследство. Освен това в законодателството са предвидени изключения за случая, когато наследниците са поделили наследственото имущество за целите на разпускане на групата, като са разпределили между всеки от сънаследниците съответните вещи или части от тях или права и задължения, включени в наследственото имущество, както и са определили на кой точно сънаследник да бъде оставено недвижимото имущество, включено в наследственото имущество.

**Ако завещателят изобщо не е сключвал брак, за коригиране на данните в поземления регистър трябва да бъдат представени следните документи:** удостоверение за наследство,

заявление за вписване, нотариално заверено или подписано с електронен подпис. Подписаното с електронен подпис заявление за вписване следва да бъде изготвено и подадено към отдела за поземлена регистрация чрез портала за поземлена регистрация (<https://kinnistuportaal.rik.ee/KAEP/Login.aspx>). Порталът е достъпен за влизане с естонска карта за самоличност, мобилна идентификация, някои чуждестранни карти за самоличност или през държавния портал <http://www.eesti.ee>.

За коригиране на запис в поземления регистър държавна такса не се заплаща.

В такъв случай всички наследници, които са упоменати в удостоверението за наследство, се вписват в поземления регистър като общи собственици.

**В посочения случай, когато наследственото имущество се разделя между сънаследниците, така че недвижимото имущество да остане при точно определен сънаследник, за изменение на записа в поземления регистър трябва да бъдат представени следните документи:**

договор за делба на наследственото имущество, нотариално заверен от естонски нотариус, заявление за вписване (може да бъде включено в горепосочения нотариално заверен договор за делба на недвижимото имущество).

За изменение на запис в поземления регистър се заплаща държавна такса.

В такъв случай лицето, което е посочено в договора за делба на наследственото имущество като лицето, на което според договора се предоставя собствеността върху даденото недвижимо имущество, се вписва в поземления регистър като собственик на имота.

За целите на нотариалната заверка на договора за делба на наследственото имущество е необходимо на нотариуса да бъде представено удостоверението за наследство.

**Ако бракът на завещателя е бил разтрогнат към момента на откриване на наследството или е приключил със смъртта на завещателя, но недвижимото имущество в рамките на наследственото имущество не е било обща собственост с бившия съпруг, за коригиране на записа в поземления регистър трябва да бъдат представени следните документи:**

удостоверение за наследство,

удостоверение за право на собственост, което доказва, че имуществото на завещателя е негова лична собственост,

заявление за вписване в поземления регистър, нотариално заверено или подписано с електронен подпис. Подписаното с електронен подпис заявление за вписване следва да бъде изготвено и подадено към отдела за поземлена регистрация чрез портала за поземлена регистрация (<https://kinnistuportaal.riik.ee>). Порталът е достъпен за влизане с естонска карта за самоличност, мобилна идентификация, някои чуждестранни карти за самоличност или през държавния портал [www.eesti.ee](http://www.eesti.ee).

За коригиране на запис в поземления регистър държавна такса не се заплаща.

Всички наследници, упоменати в удостоверението за наследство, се вписват в поземления регистър.

За целите на нотариалната заверка на удостоверението за право на собственост заявителят трябва да докаже пред нотариуса, че става дума за имущество, което е еднолична собственост (лично имущество) на съпруга. По принцип, на нотариуса трябва да бъдат предоставени документите, представляващи основанието за придобиването на имуществото, ако нотариусът не може да се снабди с тях, за да се докаже, че съпрузите са разделили имуществото или са определили актива като отделна собственост (например договор за брачното имущество, договор за делба на съвместно придобитото имущество, друг документ за придобиване, от който да е видно, че става дума за лична собственост, като безвъзмезден договор и т.н.).

**Ако бракът на завещателя е бил разтрогнат към момента на откриване на наследството или е приключил със смъртта на завещателя и недвижимото имущество в рамките на наследственото имущество е било обща собственост на бившите съпрузи, за коригиране на записа в поземления регистър трябва да бъдат представени следните документи:**

удостоверение за наследство,

удостоверение за право на собственост, което доказва, че имуществото е било съвместна собственост на завещателя и бившия съпруг,

заявление за вписване в поземления регистър, нотариално заверено или подписано с електронен подпис. Подписаното с електронен подпис заявление за вписване следва да бъде изготвено и подадено към отдела за поземлена регистрация чрез портала за поземлена регистрация (<https://kinnistuportaal.riik.ee>). Порталът е достъпен за влизане с естонска карта за самоличност, мобилна идентификация, някои чуждестранни карти за самоличност или през държавния портал [www.eesti.ee](http://www.eesti.ee).

За коригиране на запис в поземления регистър държавна такса не се заплаща.

Всички наследници, упоменати в удостоверението за наследство, и преживелият съпруг или бивш съпруг се вписват в поземления регистър, независимо от това дали са наследници или не.

За целите на нотариалната заверка на удостоверението за право на собственост заявителят трябва да докаже пред нотариуса, че става дума за съвместно имущество. По принцип, на нотариуса трябва да бъдат предоставени документи, представляващи основанието за придобиване на имуществото, ако нотариусът не може да се снабди с тях (наред с други договор за делба на съвместно придобитото имущество, договор за брачното имущество).

**Ако бракът на завещателя е бил разтрогнат към момента на откриване на наследството или е приключил със смъртта на завещателя и недвижимото имущество в рамките на наследственото имущество е било обща собственост на бившите съпрузи и наследственото имущество е разделено между сънаследниците по такъв начин, че недвижимото имущество да остане при точно определен сънаследник, за изменение на записа в поземления регистър трябва да бъдат представени следните документи:**

удостоверение за право на собственост и договор за делба на брачното имущество, нотариално заверени от естонски нотариус, заявление за вписване (може да бъде включено в горепосочения нотариално заверен договор за делба на съвместно придобитото имущество и наследственото имущество).

За изменение на запис в поземления регистър се заплаща държавна такса.

В резултат на делбата на съвместното брачно имущество завещателят и преживелият съпруг са вписани в поземления регистър като собственици със съответните си законни дялове. Наследниците, упоменати в удостоверението за наследство, на които е прехвърлена собствеността върху

конкретното недвижимо имущество според договора, се вписват в поземления регистър като собственици на законния дял на завещателя. Ако законният дял, който принадлежи на наследниците, е разделен между тях, се указва размерът на законния дял, който принадлежи на всеки наследник.

За целите на нотариалната заверка на удостоверението за право на собственост заявителя трябва да докаже пред нотариуса, че става дума за съвместно имущество.

**Друга възможност за изменение на запис в поземления регистър в този случай е да бъдат подадени следните документи:**

договор за делба на съвместното имущество на бившите съпрузи и договора за делба на наследственото имущество, нотариално заверени от естонски нотариус,

заявление за вписване (може да бъде включено в горепосочения нотариално заверен договор за делба на съвместно придобитото имущество и на наследственото имущество).

За изменение на запис в поземления регистър се заплаща държавна такса.

Лицето, което е посочено в договора за делба на наследственото имущество като лицето, на което според договора се предоставя собствеността върху конкретното недвижимо имущество, се вписва в поземления регистър като собственик на имота.

За целите на нотариалната заверка на удостоверението за право на собственост заявителя трябва да докаже пред нотариуса, че става дума за съвместно имущество.

**9.1 Назначаването на управител на наследственото имущество задължително ли е или е задължително при поискване? Ако е задължително или е задължително при поискване, какви стъпки следва да бъдат предприети?**

В случай на смърт на завещателя съдът прилага мерки за управление на наследственото имущество, ако:

няма известен наследник,

на мястото, на което се намира наследственото имущество, няма нито един наследник,

не е известно дали някой наследник е приел наследството,

даден наследник е поставен под ограничено запрещение и не му е назначен попечител,

са налице други основания, предвидени от закона.

Мерките за управление на наследственото имущество се състоят в организиране на управлението на наследственото имущество и прилагането на мерки за обезпечаване на дадено действие по Гражданския процесуален кодекс. Съдът назначава управител за целите на управлението на наследственото имущество.

Съдът прилага мерките за управление служебно, освен ако в законодателството е предвидено друго. Съдът може да постанови прилагането на мерки за управление на наследствено имущество също по искане на кредитор на завещателя, заветник или някое друго лице, което предявява иск по отношение на наследственото имущество, ако неприлагането на мерките за управление може да застраши удовлетворяването на иска на горепосоченото лице от активите в наследственото имущество. В случай на спор по правото на наследяване, съдът може да постанови също прилагането на мерки за управление на наследственото имущество по искане на лице, предявило иск за признаване на право на наследяване.

Ако дадено завещателно разпореждане не бъде изпълнено, по искане на заинтересовано лице съдът може да назначи управител, който да изпълни разпореждането. Управителят има правата и задълженията на изпълнител на завещанието по отношение на имуществото, което е определено за изпълнение на завещателното разпореждане.

Националните и местните държавни институции, нотариусите и съдебните изпълнители са задължени да уведомяват съда за необходимостта от прилагането на мерки за управление, ако това им стане известно.

**9.2 Кой има право да изпълни разпореждането с имущество в случай на смърт и/или да управлява наследството?**

Ако по отношение на наследственото имущество не са приложени мерки за управление, наследниците на наследственото имущество го управляват съвместно. Наследниците са задължени да изпълнят всички завещателни разпореждания, в това число да прехвърлят наследствено имущество според завещателните разпореждания.

Ако по отношение на наследственото имущество са приложени мерки за управление, то се управлява от назначен от съда управител, на когото съдът може да дава нареждания относно владението, ползването и разпореждането с активите. Управителят може да се разпорежда с наследственото имущество само във връзка с изпълнение на своите задължения и за покриване на разходите, свързани с управлението на наследственото имущество. Управителят спазва произтичащите от законодателството задължения на управител на наследственото имущество.

Ако в завещанието е посочен изпълнител, наследник не може да се разпорежда с вещи, които са част от наследственото имущество и от които изпълнителят се нуждае, за да изпълнява неговите или нейните задължения. Изпълнителят е задължен да управлява активите благоразумно и да предостави на наследниците вещите, от които той или тя не се нуждае за целите на изпълнението на завещанието. До момента, в който наследството бъде прието от наследника, изпълнителят е задължен да изпълнява задълженията на управител на наследственото имущество или да предяви иск за управление.

**9.3 С какви правомощия разполага управителят на наследството?**

**Права, задължения и обхват на правомощията на управител на наследствено имущество**

Да управлява имуществото благоразумно и да осигури неговото опазване,

да осигури издръжка от наследственото имущество на членовете на семейството, които са живеели със завещателя до неговата смърт и са получавали издръжка от него,

да изпълнява задълженията, свързани с наследственото имущество, като го използва за тази цел, и да докладва за управлението на имуществото пред съда и наследниците,

да влезе във владение на наследственото имущество, което се намира във владение на наследник или трета страна, или да гарантира отделянето на наследственото имущество от имуществото на наследника по някакъв друг начин, ако това е необходимо за гарантиране опазването на наследственото имущество,

да подаде пред нотариус заявление за откриване на производство по наследяване, ако е необходимо, или да предприеме други мерки за установяване на наследника, ако производството по наследяване е извън компетентността на естонските нотариуси,

след съставянето на опис управителят на наследственото имущество удовлетворява исковете, които са вписани в описа на наследственото имущество, за които е настъпил падежът за изпълнение. Управителят на наследственото имущество може да изпълнява искове с все още ненастъпил падеж само със съгласието на наследника. Ако съдът е постановил прилагането на мерки за управление на наследственото имущество така също по искане на кредитор на завещателя, заветник или някое друго лице, което е предявило иск по отношение на наследственото имущество, и ако неприлагането на мерки за управление би могло да застраши удовлетворяването на иска на горепосоченото

лице от активите в наследственото имущество, след изготвянето на описа на наследственото имущество управителят трябва да удовлетвори всички искове, вписани в описа, от активите в рамките на наследственото имущество в предвидения от закона ред. Наследственото имущество не може да бъде предоставено на наследника преди удовлетворяване на искове, ако наследственото имущество не е достатъчно за удовлетворяване на всички искове и наследникът не е съгласен да удовлетвори исквете от своето собствено имущество, управителят на наследственото имущество или наследникът трябва незабавно да предяви иск за обявяване на наследственото имущество в несъстоятелност. Управителят може да се разпорежда с наследственото имущество единствено за целите на изпълнението на своите задължения и за покриване на разходите, свързани с неговото управление. Управителят няма право да се разпорежда с недвижимо имущество, включено в наследственото имущество, без разрешение от съда. Това не важи, ако в рамките на шест месеца от откриване на наследството, не е установен нито един наследник или ако наследник, който е приел наследството, не е пристъпил към управление на наследственото имущество в рамките на шест месеца от приемане на наследството. В такъв случай, след като състави опис, управителят може да продаде наследственото имущество и получените от продажбата пари да внесе на депозит, наследникът няма право да се разпорежда с наследственото имущество, ако управлението му е поверено на управител, управителят на наследственото имущество има право да получава такса за изпълнението на своите задължения, чийто размер се определя от съда.

#### **Права, задължения и обхват на правомощията на изпълнителя на завещание**

Изпълнителят на завещание изпълнява предвидените от закона задължения, освен ако не е указано друго в завещанието. Изпълнителят на завещание може да се отклони от определените в завещанието задължения със съгласието на заинтересованите лица, ако това е в интерес на изпълнението на завещателното намерение на завещателя, изпълнителят е задължен непосредствено след приемане на своите задължения да представи на наследника списък на вещи от наследството, от които се нуждае за изпълнението на задълженията си, до приемането на наследството от наследника, изпълнителят е длъжен да изпълнява задълженията на управител или да подаде заявление за управление на наследственото имущество, изпълнителят на завещанието трябва да изпълни заветите, завещателните задължения, завещателните разпореждания и други задължения, произтичащи от завещанието или договора за наследство, изпълнителят на завещание трябва да управлява разумно и да осигури опазването на наследственото имущество, необходимо за изпълнение на неговите или нейните задължения, изпълнителят на завещание трябва да влезе във владение на вещь, която е включена в наследственото имущество, или да осигури по друг начин отделянето на вещта от имуществото на наследника, ако това е необходимо, за да изпълнява задълженията на изпълнителя на завещание, изпълнителят на завещание има право да поема задължения по отношение на наследството и да се разпорежда с вещи, които са включени в наследственото имущество, ако това е необходимо, за да изпълнява задълженията на изпълнителя на завещание, ако завещателят е направил разпореждане по делбата на наследственото имущество, изпълнителят на завещанието го поделва между наследниците, изпълнителят на завещанието има право да представлява наследник или заветник, доколкото това е необходимо, за да изпълнява задълженията на изпълнителя на завещание, изпълнителят на завещанието трябва да предостави на наследника вещите от наследственото имущество, които са в негово или нейно владение и от които той или тя няма нужда за изпълнението на своите задължения, ако изпълнителят на завещанието не е задължен лично да изпълни дадено разпореждане на завещателя, той може да поиска неговото изпълнение от наследник, наследникът няма право да се разпорежда с вещи, които са включени в наследственото имущество, но от които изпълнителят се нуждае за изпълнението на задълженията си, изпълнителят на завещанието носи отговорност за всички вреди, които неправомерно е причинил на наследник или заветник поради нарушаване на своите задължения, изпълнителят на завещание е длъжен да докладва за своята дейност пред наследниците и заветниците, неизбежните разходи, направени от изпълнителя на завещанието при изпълнение на неговите или нейните задължения, се възстановяват от наследственото имущество,

изпълнителят на завещанието има право да иска разумно възнаграждение за своята дейност, освен ако в завещанието не е предвидено друго.

#### **10 По силата на националното право какви документи обикновено се издават в хода или в края на производството по наследяване, с които се доказват статутът и правата на бенефициерите? Те имат ли специална доказателствена сила?**

Ако бъдат представени достатъчни доказателства за правото на наследство на наследниците и съответния му размер, нотариусът заверява удостоверението за наследство, в което се посочва размерът на дела от наследственото имущество на всеки наследник. В удостоверението обаче не се посочва какво включва наследственото имущество.

Последна актуализация: 29/10/2018

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.